

abansd'ara

De la columna de Josep Maria de Sagarra (Barcelona, 1894-1961) inclosa a *Mirador* (3-VIII-1933).
Llavors ja eren les cines de la llengua, i no les anècdotes polítiques, les que ens enfortien.

El Diccionari Fabra

Mai com en aquests moments val la pena de parlar i de tornar a parlar del Diccionari General de la Llengua Catalana, obra mestra de Pompeu Fabra. Hi ha raons molt fortes d'ordre públic i d'ordre moral per a parlar-ne; [...] Com a l'any de celebrar el centenari de la renaixença i a l'any de celebrar el nostre fresquíssim Estatut. Si jo, i moltíssims com jo, no estem satisfets de la manera com els polítics que manen aprofiten la formidable ocasió que s'ha ofert al nostre país per a fer una feina positivament constructiva i patriòtica, ens satisfà, entre les decepcions i les indignacions, trobar-nos amb oasis de fertillíssim i providencial catalanisme. Un d'aquests oasis és sense cap mena de dubte el Diccionari Fabra.

Fins ara teníem alguns diccionaris, deficientes tots, mancats d'un control intel·ligent i d'una màxima autoritat. Ens servíem, com d'únic text ortodox, el Diccionari ortogràfic de l'Institut d'Estudis Catalans, obra també de Pompeu Fabra. Però el Diccionari ortogràfic era un diccionari provisional i incomplet. Ara

davant de l'obra de Fabra ens trobem amb alguna cosa que té un aire definitiu i acabat; ens trobem amb un volum sòlid que inspira una confiança i una simpatia profundes. [...]

Avuidia, seríem indignes de qualsevulla llibertat política si tots els catalans no poséssim el coll a fer cada vegada més gran, a donar la màxima expansió i els màxims honors a aquesta llengua, que ha estat el cavall de batalla i ha estat el punt més perseguit dels qui no han volgut reconèixer la nostra personalitat política, perquè la llengua és, naturalment, un dels arguments més forts i més incontestables a favor nostre. [...]

No hem d'oblidar mai, i no ens hem de cansar de repetir, que el més alt exponent de glòria que posem és el nostre idioma. I que, si com a poble hem de comptar en el món, no serà per les vociferacions i les anècdotes estèrils dels polítics, sinó per tot el que representi una ànima i una cultura autèntiques.

Josep Maria de Sagarra 1933

PECES HISTÒRIQUES TRIADES PER JOSEP MARIA CASASÚS

PERIODISTA, ASSAGISTA I CATEDRÀTIC A LA UNIVERSITAT POMPEU FABRA